

pont

BUTLLETÍ TRIMESTRAL DE LA COMISSIÓ DE LLARS D'INFANTS D'OLOT
EN EL MARC DEL CONSELL ESCOLAR MUNICIPAL (CEM) • JUNY 2008

LA SELECCIÓ DELS CONTES –Com explicar contes–

*“Si vols un adult amb un pensament creatiu, de petit explica-li contes;
si el vols ademés més savi, explica-li més contes”. (A. Einstein)*

Un conte és, en primer lloc i essencialment, una obra d'art. Un conte bonic està destinat a encisar, tant com una estàtua bonica o un quadre bell. La seva funció consisteix a produir joia. Causar alegria; i mitjançant aquesta alegria, exercitar i nodrir l'esperit [...] Per tant, explicar contes és, abans que tot, un art de distreure; com passa amb el teatre, la seva finalitat immediata és el plaer de l'auditori; el seu *plaer*, en primer lloc; la seva instrucció després.

[...] He pogut entendre la tria d'uns infants als quals, recentment, se'ls va demanar que triessin els seus contes predilectes. La pregunta va ser feta per diverses persones a molts d'infants de diferents categories, individualment o per grups. Pel que fa a la classe dels més petits, la resposta va ser: *Els tres óssos, Els tres porquets i El conte de la vella i el seu porc*.

Un breu examen d'aquestes tres històries ens en revela una característica comuna: la **rapidesa en l'acció**. Constantment hi passa alguna cosa. Cada paràgraf de la narració és un esdeveniment. No s'hi perd temps en explicacions o en descripcions pintoresques o sentimentals. No es tracta pas del que pensava la gent, o del que sentia, sinó del que feia.

Un altre caràcter comú: tal com rellegiu aquests contes tan breus, us adoneu que cada esdeveniment ofereix un quadre complet a la **imaginació**, i aquests quadres són formats pels elements més simples. Són els que l'infant ja coneix. Es tracta de **coses que veu o sent cada dia**, tenyides, però d'una ombra de **misteri**, cosa que les fa més agradables. Per exemple, en el conte dels *Tres óssos* hi surten

objectes ben familiars: una casa, cadires, llits, plats... Però són els plats, els llits, les cadires i la casa de tres óssos. Vet aquí l'element meravellós, i amb aquest lleuger matis n'hi ha prou per transformar l'escena.

Un tercer element característic són una certa quantitat de **repeticions**.

Tenim aquí, doncs, ben definits, tres caràcters comuns a aquests contes que els infants estimen tant: acció ràpida i seguida, imatges familiars tenyides de meravella, i més o menys, repeticions. [...]

COM CAL EXPLICAR ELS CONTES?

Vet aquí una pregunta molt breu que exigeix una resposta molt llarga. Però intentarem sintetitzar.

Què cal “exigir” a un narrador: ningú no pot descriure un quadre que no ha vist o interpretar el que no ha comprès. El narrador ha d'assimilar la història per poder-la explicar; **cal aprendre's el conte**. Cal conèixer la història en els detalls més íntims i assimilar-la tan completament que arribi a convertir-se en una mena d'experiència personal. Compte, l'assimilació no vol dir pas memorització.

Preneu-vos seriosament el conte que expliqueu. Per molt absurd que us sembli, encara que el trobeu massa ple de repeticions inútils, recordeu que si val la pena explicar-lo, val la pena explicar-lo bé, i tracteu-lo amb respecte.

Expliqueu-lo simplement, lògicament, dramàticament i amb entusiasme. Tingueu calma, en un orador no hi ha res més lleig que una excessiva rapidesa en l'exposició.

Resumint, l'èxit en l'art de narrar comprèn la simpatia, la comprensió i l'espontaneïtat. Cal apreciar el conte i, servint-se de la imaginació, deixar-se dominar per l'esperit del conte, cal dir-lo amb tot el cor, senzillament, vivament, joiosament.

Des que és ben petit, l'infant espera abans d'anar-se'n a dormir sentir que li dieu a cau d'orella les paraules màgiques: "Hi havia una vegada..."

Fragments de *COM EXPLICAR CONTES*
de Sara C. Bryant

Guia per aprendre a mirar la televisió en família

El Departament d'Educació i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) han publicat la guia didàctica *Televisió i família: activitats per a debat*, elaborada a partir de les recomanacions del Fòrum d'entitats de persones usuàries de l'audiovisual. La guia pretén ser un instrument d'ajuda per als professionals de l'educació i les famílies que vulguin treballar conjuntament per tal que els infants aprenguin a fer un consum responsable de la televisió. Les recomanacions de la guia són les següents:

1. La responsabilitat del que veuen els infants a la televisió és, bàsicament, de les persones adultes que hi conviuen. És bo pactar amb ells la selecció de programes adequats a la seva edat i als seus interessos. Ensenyem-los a triar.
2. Limitem el temps que els infants dediquen a la televisió. El televisor no ha d'estar tot el dia encès. Apaguem-lo quan el programa seleccionat s'hagi acabat.
3. Procurem mirar la televisió amb els nostres fills i filles i comentem els programes i la publicitat. Aprofitem els valors de la televisió.
4. Ensenyem els infants a qüestionar i a valorar allò que veuen a la televisió tot estimulant la seva capacitat crítica. Ajudem-los a entendre la diferència entre realitat i ficció.
5. Si no podem estar amb els nostres fills i filles, interessem-nos pel que miren i pels motius de les seves preferències.
6. Mirar la televisió no ha de treure hores de son, que són necessàries per al bon desenvolupament físic i psíquic dels nostres infants.
7. Traurem més profit de la televisió utilitzant el vídeo o el DVD per enregistrar els programes que puguin interessar més als nostres infants.
8. Busquem alternatives al consum televisiu: jugar, llegir, fer esport, anar amb els amics i amigues, etc. Hi ha moltes coses a fer a més de mirar la televisió.
9. No deixem que la televisió sigui l'única font d'informació i l'única opció cultural dels nostres infants. Ajudem-los a interessar-se per la premsa, la ràdio, el cinema, el teatre, etc.
10. Recordem que els infants tendeixen a imitar la manera de fer dels adults també pel que fa a la televisió.

3: Подсоединение антенны/ видеоманитофона

Подсоединение только антенны

Подсоединение антенны и видеоманитофона

